

Daniel Hůlka

K rukám: Ing. Miloš Zeman, prezident ČR
Kancelář prezidenta republiky
Hrad I. nádvoří č. p. 1
119 08, Praha 1 – Hradčany

Otevřený dopis prezidentovi České republiky

V Praze, dne 12. 10. 2020

Vážený pane prezidente, příteli, kamaráde, milý Miloši,

donedávna jsem žil v domněnání, že Tě mohu nazývat přítelem. I u těch nejlepších přátel se může stát, že nastane situace, na níž má každý z nich opačný názor. Opravdoví přátelé, kteří k sobě mají vzájemný respekt, spolu o věci diskutují a třeba se i pohádají. Opravdový přítel však nikdy veřejně svého kamaráda nezesměšňuje a nevzkazuje mu prostřednictvím médií, že si má dát mokřý hadr na hlavu, jen proto, že má odlišný názor. V demokracii má každý názor stejnou hodnotu. Tvůj, stejně jako ten můj nebo názor kohokoli jiného. Pokud ovšem ještě žijeme v demokratické zemi...

Zklamal jsi mě, Miloši. Zklamal jsi mě jako člověk. Zklamal jsi mě jako přítel. Ale to vlastně není tolik důležité, to je věc nás dvou a našeho končícího přátelství. Ty jsi mě však zklamal také jako prezident naší země, a to už vůbec není pouze naše věc.

Žijeme v těžké době, v níž je mnoho našich spoluobčanů na pokraji osobního nebo firemního bankrotu, a to v žádném případě vlastní vinou. Tito lidé se bojí o svoji budoucnost a o budoucnost svých dětí. Jde jim v podstatě o život. Tobě nehrozí nic, Ty o nic nepřicházíš. A právě v této době, kdy národ, který Tě demokraticky zvolil prezidentem své země, od Tebe očekává pomoc či slova útěchy, si Ty naopak ještě přisadíš. Řekneš lidem, že jsou neschopní, nevzdělaní a zaslouží si zkrachovat, potažmo skončit na ulici.

Proč to děláš? Co Tě k tomu vede? Co si to k nám, normálním lidem, vlastně dovoluješ? Ty nejsi o nic víc než my, jsi taky jenom člověk, i když si to asi nemyslíš. Ale hlavně: Proč jsi se obrátil proti svému národu, proti obyčejným normálním pracujícím lidem? Proč se k nám chováš sprostě, agresivně, nenávisťně, egoisticky, egocentricky, narcisticky a naprosto bohorovně?

Takže, jak se říká: „Na hrubý pytel, hrubá záplata“. Děkuji Ti za poslední lekci, kterou jsi mi dal na rozloučenou s naším přátelstvím. Ukázal jsi mi svou pravou tvář, a tím jsi mě donutil zachovat se následovně:

Ve státní svátek 28. října 2020 Ti přijdu na Pražský hrad vrátit vyznamenání, které jsi mi udělil. Nemohu si ponechat toto ocenění, které jsem obdržel z rukou člověka, jakým ses ukázal být. Musel bych se za sebe stydět.

A k tomu Ti vzkazují to samé, co jsi přes média vzkázal Ty mně: „Miloši, dej si prosím studený mokřý hadr na hlavu a stáhni se do soukromí“. Bude to lepší pro Tebe a pro nás všechny.

I přes to všechno Ti přeji hlavně zdraví a nepřeji Ti rozhodně nic zlého.

S pozdravem
Tvůj bývalý přítel
Daniel Hůlka